

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

2012/2040(INI)

14.9.2012

OPINIA

Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie „W kierunku zintegrowanego europejskiego rynku płatności realizowanych przy pomocy kart płatniczych, przez internet i za pośrednictwem urzędzeń przenośnych”
(2012/2040(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Sergio Gaetano Cofferati

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. wskazuje, że chociaż płatności elektroniczne odgrywają coraz ważniejszą rolę w Europie i na świecie, w odniesieniu do tych form płatności nadal istnieją poważne przeszkody uniemożliwiające powstanie skutecznie i w pełni zintegrowanego, konkurencyjnego, innowacyjnego, bezpiecznego, przejrzystego i przyjaznego dla konsumentów europejskiego jednolitego rynku cyfrowego;
2. podkreśla, że w dobie obecnego kryzysu konieczne jest podjęcie działania w celu pobudzenia wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy oraz ożywienia konsumpcji, oraz że choć rynek cyfrowy umożliwi w znacznym stopniu osiągnięcie tych celów, to UE musi być jednak w stanie utworzyć wewnętrzny rynek cyfrowy w pełnym kształcie; podkreśla także, że nieodzowne jest z jednej strony zniesienie istniejących barier, a z drugiej zwiększenie zaufania konsumentów; uważa w związku z tym, że istnienie neutralnego i bezpiecznego jednolitego rynku europejskiego w odniesieniu do płatności dokonywanych za pomocą karty, przez internet oraz płatności realizowanych za pośrednictwem urządzeń przenośnych, który sprzyja wolnej konkurencji i innowacyjności, ma podstawowe znaczenie dla stworzenia prawdziwie jednolitego rynku cyfrowego i mogłoby przyczynić się do znacznego zwiększenia zaufania konsumentów;
3. podkreśla, że rozwój przejrzystych, bezpiecznych i skutecznych systemów płatniczych na europejskim rynku cyfrowym stanowi podstawowy warunek osiągnięcia prawdziwej gospodarki cyfrowej i ułatwienia elektronicznego handlu transgranicznego;
4. podkreśla ważną rolę e-płatności i m-płatności w ramach zwalczania szarej strefy, a w szczególności uchylania się od opodatkowania; wzywa europejskie organy normalizacyjne, takie jak Europejski Komitet Normalizacyjny (Comité européen de normalisation, CEN) czy Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI) we współpracy z Komisją do odgrywania aktywniejszej roli w standaryzowaniu płatności kartą;
5. w związku z tym przypomina, że Single Euro Payments Area (SEPA) jest podstawowym filarem tworzenia zintegrowanego europejskiego rynku płatności i powinien stać się fundamentem rozwoju oraz wzrostu innowacyjności i konkurencyjności tego rynku;
6. zwraca uwagę, że bezpieczne, godne zaufania i przejrzyste europejskie ramy płatności elektronicznych są nieodzowne dla uruchomienia jednolitego rynku cyfrowego; podkreśla znaczenie kampanii informujących konsumentów o możliwościach dostępnych na rynku oraz o warunkach i wymogach bezpiecznych płatności elektronicznych należy wdrażać na szczeblu europejskim, i uważa, że kampanie takie należy wprowadzić na szczeblu europejskim, aby przewyciężyć również często nieuzasadnione obawy dotyczące tych form płatności; uważa, że w tym względzie przyjazne konsumentom punkty kontaktowe zwiększyłyby ich zaufanie do zdalnych płatności;

7. stwierdza, że przejrzystość systemów płatności elektronicznych, udzielanie konsumentom poprawnych informacji przy wszystkich transakcjach płatniczych oraz bezpośredni i łatwy dostęp do informacji są warunkami wstępnymi dobrego funkcjonowania europejskiego rynku płatności elektronicznych;
8. wyraża zadowolenie z przepisów nowej dyrektywy w sprawie praw konsumentów w odniesieniu do dodatkowych płatności i zakazu stosowania nadmiernych opłat za korzystanie z środków płatniczych, co zwiększy zaufanie konsumentów podczas zakupów w internecie; wzywa jednak Komisję do dalszych wysiłków mających na celu stworzenie równych szans w obszarze płatności realizowanych przy pomocy kart płatniczych, przez internet i za pośrednictwem urządzeń przenośnych, które przyniosą korzyści zarówno konsumentom, jak i przedsiębiorstwom na jednolitym rynku cyfrowym;
9. podkreśla w związku z tym konieczność przyjęcia środków służących położeniu kresu częstym przypadkom dyskryminacji europejskich konsumentów, których płatności w transakcjach transgranicznych dokonywanych przez internet są odrzucane ze względu na miejsce pochodzenia;
10. uważa, że należy wzmocnić prawa konsumentów do zwrotu pieniędzy, zarówno w przypadku nieautoryzowanych płatności, jak i w przypadku niedostarczonych towarów i usług (lub niedostarczonych w gwarantowanej formie), oraz że skuteczne systemy powództwa zbiorowego i alternatywnych metod rozwiązywania sporów są nieodzownymi narzędziami ochrony konsumentów, również w obszarze płatności elektronicznych;
11. podkreśla, że dla umożliwienia pełnego wykorzystania potencjału płatności elektronicznych zasadnicze znaczenie ma zaufanie konsumentów oraz że należy zapewnić najwyższy poziom bezpieczeństwa jako zabezpieczenie przed ryzykiem oszustwa oraz w celu ochrony szczególnie chronionych danych konsumentów;
12. podkreśla znaczenie jasnych zasad dotyczących polityki ochrony konsumentów na poziomie europejskim; jest zdania, że konieczna jest dalsza standaryzacja na szczeblu europejskim, w formie ram regulacyjnych ustanawiających normy bezpieczeństwa i przejrzystość kosztów dla każdej formy płatności elektronicznych (włączając dostawców usług pozabankowych) oraz określających wszystkie podmioty zaangażowane w zapewnianie usług płatniczych oraz pośredników, w tym akceptantów (np. przechowywanie listów uwierzytelniających); uważa, że przy definiowaniu norm należy uwzględnić te systemy, które znacznie przyczyniły się do przejścia na bezpieczniejsze formy płatności (np. system CHIP&PIN dla kart, uwierzytelnianie dwuskładnikowe, podpis elektroniczny i płatności online za pośrednictwem serwisów dla e-płatności), odchodząc od systemów bardziej podatnych na oszustwa (w których na przykład szczególnie chronione dane osobowe konsumentów są przekazywane osobom trzecim, jak w płatnościach online za pośrednictwem serwisów nałożonych lub w systemie paska magnetycznego dla kart), a także innowacje, które mogłyby zwiększyć bezpieczeństwo procesów;
13. zauważa, że europejski rynek płatności realizowanych przy pomocy kart płatniczych i za pośrednictwem urządzeń przenośnych jest rozdrobniony w obrębie granic krajowych i poza nimi; uważa, że standaryzacja nie może ograniczać się do definicji norm bezpieczeństwa, ale powinna obejmować środki konieczne do zapewnienia bardziej

otwartego, przejrzystego, innowacyjnego, konkurencyjnego i nierozdrobnionego rynku płatności elektronicznych, który przynosi korzyści wszystkim konsumentom (na przykład odnośnie do interoperacyjności lub do przenośności – w przypadku m-płatności); uważa, że aby osiągnąć ten cel, należy wziąć pod uwagę narzędzie obowiązkowego łączenia przez bank marek w odniesieniu do kart płatniczych, jeśli tego wymaga posiadacz karty (w tym przypadku to konsument powinien decydować o przyznaniu pierwszeństwa jednemu z dostępnych na karcie PSP) i że należy znieść pozostałe przeszkody dla transakcji transgranicznych;

14. zwraca się do Komisji o dokonanie oceny możliwości propagowania dostępu nowych uczestników do rynku płatności dokonywanych za pomocą karty, również poprzez uwzględnienie na przykład wspólnej infrastruktury płatniczej dla wszystkich transakcji niezależnie od dostawy karty;
15. podkreśla, że należy dopilnować, aby wszelkie tego rodzaju środki były zawsze zgodne z zasadami wolnej i uczciwej konkurencji oraz swobodnego wchodzenia na rynek i dostępu do niego, z uwzględnieniem przyszłych innowacji technologicznych w tym sektorze, w celu dostosowania ich do przyszłych przemian, stale promując i ułatwiając innowacyjność i konkurencyjność;
16. uważa, że należy podawać do wiadomości wysokość wszystkich transgranicznych i krajowych wielostronnych opłat interchange (WOI) i zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zapewnienie ich publikacji;
17. zauważa, że wielostronne opłaty interchange w jednolitym obszarze płatności w euro (SEPA) są bardzo zróżnicowane oraz często wyższe niż to konieczne; jest zdania, że opłaty te powinny zostać w SEPA stopniowo ujednoczone, w określonym terminie i tak, aby było to zgodne z europejskim prawem konkurencji i zwiększało otwartość i przejrzystość rynku, celem uniknięcia obarczania konsumentów nadmiernymi kosztami; wzywa Komisję do przeprowadzenia do końca 2012 r. oceny skutków opcji nałożenia pułapu na WOI i stopniowego ograniczenia go; uważa jednocześnie, że należy opracować mechanizmy i zabezpieczenia zapewniające nieprzenoszenie kosztów na konsumentów w taki czy inny sposób; ponadto opowiada się za stopniowym wprowadzaniem zakazu stosowania wobec konsumentów niewłaściwych praktyk, takich jak narzuty, rabaty, ukryte koszty lub stosowanie działań naprowadzających na wybór danej formy płatności, które ograniczają lub zawężają możliwości wyboru przez konsumenta, aby przygotować grunt pod bardziej przejrzysty, dostępny i wiarygodny w oczach konsumentów europejski jednolity rynek płatności; uważa, że istniejące zasady dotyczące niedyskryminacji i honorowania wszystkich kart należy utrzymać w dotychczasowej formie;
18. uważa, że egzekwowanie przepisów w obszarze płatności elektronicznych jest często trudne, nieadekwatne i zróżnicowane w obrębie Europy, oraz sądzi, że należy zwiększyć wysiłki wkładane w zapewnianie właściwego i jednolitego egzekwowania tych przepisów;
19. podkreśla, że należy wprowadzić wymóg większej przejrzystości i lepszego informowania konsumentów o narzutach i dodatkowych opłatach za korzystanie z różnych metod płatności, gdyż akceptanci zazwyczaj doliczają koszty transakcji do cen oferowanych towarów i usług, co powoduje, że konsumenci nie są należycie i z wyprzedzeniem informowani o łącznych kosztach, przez co płacą więcej za zakupy, co podkopuje ich

zaufanie;

20. potwierdza, że podejście postulujące samoregulację nie jest wystarczające; jest zdania, że Komisja i EBC, we współpracy z państwami członkowskimi, powinny odgrywać bardziej aktywną i przewodnią rolę oraz że wszystkie właściwe zainteresowane strony, w szczególności stowarzyszenia konsumenckie, należy odpowiednio zaangażować w proces decyzyjny oraz przeprowadzać z nimi konsultacje;
21. uznaje za prawdopodobne, że będzie rosła liczba przedsiębiorstw europejskich, których działalność w rzeczywistości uzależniona jest od możliwości płacenia kartą; uznaje, iż w publicznym interesie jest to, by określono obiektywne zasady definiujące okoliczności i procedury, zgodnie z którymi systemy płatności realizowanych za pomocą kart mogłyby jednostronnie odmówić akceptacji.
22. podkreśla, że instytucje niebankowe nie powinny mieć dostępu do informacji na temat bilansu środków na koncie bankowym klienta, pomijając zwykłe potwierdzenie w chwili transakcji, że środki posiadane przez klienta są wystarczające do przeprowadzenia transakcji.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	6.9.2012
Wynik głosowania końcowego	+: 27 -: 2 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Sergio Gaetano Cofferati, Birgit Collin-Langen, Lara Comi, António Fernando Correia de Campos, Cornelis de Jong, Christian Engström, Vicente Miguel Garcés Ramón, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Sandra Kalniete, Toine Manders, Hans-Peter Mayer, Sirpa Pietikäinen, Phil Prendergast, Robert Rochefort, Zuzana Roithová, Heide Rühle
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Regina Bastos, Jürgen Creutzmann, María Irigoyen Pérez, Emma McClarkin, Pier Antonio Panzeri, Marc Tarabella, Kyriacos Triantaphyllides, Sabine Verheyen